

[Henry Christensen.]

opgave at søge sikret et sådant pristal realiseret for fremtidige lønansættelser. Vi har tillige opnået, at vi her i tinget får en rimelig frist, hvis det ikke lykkes at nå et resultat, til at tage stillingen op til overvejelse, idet tidsfristen er sat til 1. november næste år.

Et andet større principielt problem var spørgsmålet om de fremtidige ansættelsesformer. I så henseende har vi allerede i kommissionen og ved første behandling fremsat en række synspunkter. Vi var utilfredse med, at man hidtil ikke var nået længere i konsekvens af den gennemførte folkepensionsordning. Vi fortsatte arbejdet for vore synspunkter i folketingsudvalget, og vi har sammen med det konservative folkeparti prøvet, om det skulle være muligt at nå et politisk resultat, en politisk tilkendegivelse fra udvalget, idet det her er af afgørende betydning, hvordan man vil stille de befolkningsgrupper, som i det hele har et ensartet arbejde, i forhold til hinanden.

Det drejede sig ikke blot om tekniske og økonomiske undersøgelser, her så lidt som ved folkepensioneringens gennemførelse. Det drejede sig om, hvad der var politisk vilje til at gennemføre, hvad man fandt rimeligt over for de pågældende befolkningsgrupper og befolkningsgrupperne indbyrdes.

Efter at venstre og de konservative havde rejst disse spørgsmål i udvalget, havde jeg regnet med, at der havde været flertal i udvalget for i hvert fald at tilkendegive, hvilke opfattelser man havde på de områder, hvor arbejdsvilkårene var væsentligt ens, hvad enten arbejdet foregik inden for eller uden for statstjenestemændenes område. Jeg synes ganske vist ikke, at vi i kommissionen fik så megen støtte fra det ærede medlem hr. Aage Fogh, men jeg havde da mærket mig, at det ærede medlem, efter at jeg havde fremført nogle bemærkninger herom under første behandling — jeg tror, det var en fredag — sporens rejsste til Langeland, talte dér om søndagen og forklarede, at Henry Christensen talte mod bedre vidende, og at det ærede medlem hr. Aage Fogh absolut var den ivrigste og mest ihærdige tilhænger af, at der burde gøres noget på dette område.

Da jeg havde set det ærede medlems udtalelser, som, når de fremsættes på Langeland, hver gang lyder så fornuftige, følte jeg mig overbevist om, at vi nu i det ærede medlem havde sikret os en god og værdifuld medarbejder i udvalget.

Jeg må imidlertid erkende, at min menneskekundskab heller ikke denne gang rakte tilstrækkelig vidt. Der skete jo det, at venstre og de konservative på finansministerens opfordring formulerede et betænkningssudkast vedrørende disse forhold, og i det sidste udkast til betænkningen sagde man: — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Man skal yderligere henstille, at der i konsekvens af folkepensioneringens gennemførelse tilstræbes sådanne ansættelsesformer for fremtidige i statens tjeneste ansatte, hvis stilling ikke i kraft af sin karakter eller det med denne forbundne ansvar afviger væsentligt fra privat ansatte, at disses pensionsforhold i deres helhed ordnes efter de almindelige regler for folkepensionering“.

Henstillingen gik altså ud på, at man skulle tilstræbe dette bestemte synspunkt inødekommet. Derefter gjorde den højtærede finansminister det, at han tog vor formulering og senere kom tilbage med den og da erklærede: nu har jeg lavet den om, og der er ikke blot sket sproglige rettelser; der er realitetsrettelser. Og der *var* realitetsrettelser; thi medens der før stod, at man henstillede, at der blev tilstræbt det og det bestemte mål, ændredes det nu til, at udvalget fik til opgave at undersøge, i hvilket omfang man kunne opstille regler på den ene eller den anden måde. Det er klart, at det var en realitetsændring, der her fandt sted, og det er helt oplagt, at havde det ærede medlem hr. Aage Fogh eller det ærede medlem hr. Niels Andersen, som jo ved første behandling gav udtryk for de samme synspunkter, kunnet tilslutte sig vor målsætning, — havde bare ét af de ærede medlemmer kunnet det — så havde der været flertal derfor i udvalget, og så havde det naturligvis haft politisk realitet. Vi beklager, at det ikke blev tilfældet, og jeg glæder mig nu til at læse det næste referat fra Langeland af det ærede medlem hr. Aage Foghs taler på denne sydligt beliggende ø.